

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Må jeg stiltfærdigt minde fru Anne Birgitte Lundholt om, hvem det var, der bragte ulandene ind i billedet. Det var hverken hr. Ove Fich eller undertegnede, det var fru Anne Birgitte Lundholt, der selv ville ind på det problem. Men så kan man jo ikke undre sig over, at man får svar på tiltale, så jeg synes, fru Anne Birgitte Lundholt skulle besvare de spørgsmål, der blev stillet, i stedet for at tale udenom.

Det, det drejer sig om, er, at Danmark er foregangsland - ikke blot tidsmæssigt, men også beløbsmæssigt - i Øststøtten, herunder støtten til de baltiske lande, og gør mere end andre lande. Det, fru Anne Birgitte Lundholt burde interessere sig for, er derfor: Hvad er det rimelige niveau? Hvor er det, Østlandene - herunder de baltiske lande - kan absorbere mere støtte? Er der ikke en grænse? Skal vi helt derop, hvor støtten faktisk ikke giver mening, hvor den ikke har nogen effekt, eller hvor er grænsen? Og skal vi slet ikke tage hensyn til, hvad det er, vi gør ved ulandene, hvis vi tager penge fra dem? Det er den diskussion, der er relevant.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg må sige, at fru Anne Birgitte Lundholt svarede udenom. Svaret var nemlig, at vi må vurdere, hvor vi får mest for pengene, og det er jeg enig i. Men så må man da også vurdere, hvor man får mindst for pengene, hvis man skal flytte nogle penge, og vi fik ikke svar på, hvilke lande der skal have beskåret deres ulandsbistand. Hvilke projekter er det, der skal skæres væk?

Jeg må gå ud fra, at man har et svar, for under finanslovforhandlingerne stillede man jo et forslag om at skære 2 mia. kr. væk. Dengang må man have vidst, præcis hvilke lande der skulle falde ud, og hvilke projekter der skulle falde ud, og det kunne da være befriende, hvis vi fik det at vide her. Man kan faktisk ikke svare udenom, for hvis man vil give nogle flere penge til Central- og Østeuropa og ønsker at tage dem fra ulandene, må vi kunne kræve svar på, hvem det er, det skal gå ud over, og hvad betingelserne er.

Det, jeg oplever her, er præcis det samme, som vi oplever i arbejdsmarkedspolitikken. De Konservative foreslår store besparelser uden på noget tidspunkt at specificere, hvor det er, der skal spares. Her kører man ikke bare med grønthøster, man bruger efter min mening leen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kan konstatere, at fru Anne Birgitte Lundholt i hvert fald ikke endnu har leveret dokumentationen for, at den strategi om miljøpenge overhovedet har et miljøaspekt. Jeg kan forstå, den har et erhvervslivsaspekt i Danmark, et aspekt for danske erhvervsinteresser, men det er jo ofte det modsatte af miljøaspektet i en bredere sammenhæng.

Men det, jeg egentlig blev lidt forskrækket over ved fru Anne Birgitte Lundholts indlæg, også når det gælder ulandene, er den stolthed, hvormed Det Konservative Folkepartis ordfører sagde, at man vil skære ulandsstøtten ned. Jeg ved godt, at Venstre og De Konservative i fællesskab har stillet forslag om det ved finanslovforhandlingerne, men jeg har altid følt, at det var Venstre, der havde højest cigarføring, og at De Konservative var lidt flove over det. Men jeg skal sandelig love for, at piben har fået en anden lyd: Nej, nu skal vi se, hvor vi får mest for pengene.

Jeg kan godt sige til fru Anne Birgitte Lundholt, at det er i de fattigste lande, der vil være størst usikkerhed om, hvilket udbytte man får, så hvis man fortsætter De Konservatives tankegang, vil man oven i købet gå væk fra prioriteringen af de fattigste lande. Det er stærk tale, det er stærk tobak, og det havde klædt Det Konservative Folkeparti at være lidt flove over det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Så må jeg altså skuffe hr. Steen Gade. Jeg er ikke spor flov, hverken over at have konservative synspunkter eller at stå bag det forslag til finanslov, som alene Det Konservative Folkeparti lagde frem i forbindelse med sidste finanslovforhandling. På det punkt var det i overensstemmelse med forslaget fra Venstre, men det var faktisk Det Konservative Folkepartis helt eget program, og det er vi ikke flove over.

Hvis man havde lagt mærke til min tale, sagde jeg »en midlertidig nedsættelse«. Jeg har heller ikke talt om, at vi skulle flytte flere milliarder fra ulandsbistanden over til Øststøtten, for som hr. Jørgen Estrup også sagde, er der jo en grænse for, hvor meget man kan absorbere. Der var slet ikke tale om det, der var tale om, hvordan vi skulle finansiere det.

Jeg har faktisk forstået gennem de seneste uger, at regeringspartierne har vældig store